

DOI: 10.33663/0869-2491-2021-32-531-538

УДК 341:9

О. С. ОВЕЧКИНА,аспірантка Інституту держави і права
імені В. М. Корецького НАН України*

ORCID: 0000-0001-6105-887X

ПЕРЕТВОРЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ В УМОВАХ BREXIT

Стаття присвячена дослідженню особливостей регулювання процесу зміни організаційно-правових форм ряду іноземних юридичних осіб, а саме європейських юридичних осіб, що діють на території Великої Британії, у зв'язку із виходом цієї держави зі складу Європейського Союзу (Brexit). Проаналізовано зміни британського законодавства, що застосовуються до юридичних осіб, зумовлені Brexit, а саме тим, що «свобода заснування» як складова економічної свободи, яка є однією із концептуальних засад права ЄС, більше не діятиме для британських компаній, які здійснюють діяльність на території держав – членів ЄС, та іноземних компаній держав – членів ЄС / ЄП, що здійснюють діяльність на території Великої Британії.

Ключові слова: європейська компанія; європейське об'єднання за економічними інтересами; свобода заснування; Закон про компанії; Угода про торгівлю та співробітництво між Європейським Союзом та Європейським співтовариством з атомної енергії, з однієї сторони, та Сполученим Королівством Великої Британії та Північної Ірландії, з іншої сторони; Brexit; Європейський Союз.

Ovechkina O. S. Преобразование иностранных юридических лиц в условиях Brexit

Статья посвящена исследованию особенностей регулирования процесса изменения организационно-правовых форм ряда иностранных юридических лиц, а именно европейских юридических лиц, которые осуществляют деятельность на территории Великобритании, в связи с выходом этой страны из состава Европейского Союза (Brexit). Проанализированы изменения британского законодательства, которые используются относительно юридических лиц, обусловлены Brexit, а именно тем, что «свобода основания» как часть экономической свободы, которая является одной из концептуальных основ права ЕС, больше не распространяется на британские компании, которые осуществляют деятельность на территории государств – членов ЕС, а также иностранных компаний государств – членов ЕС / ЕЭП, которые осуществляют деятельность на территории Великобритании.

Ключевые слова: европейская компания; европейское объединение по экономическим интересам; свобода основания; Закон о компаниях; Соглашение о торговле и сотрудничестве между Европейским Союзом и Европейским обществом атомной энергии, с одной стороны, и Соединенным Королевством Великобритании и Северной Ирландии, с другой стороны; Brexit; Европейский Союз.

Ovechkina Olha. Features of transformation of legal entities in the conditions of Brexit

The article is devoted to the study of the peculiarities of regulating the process of changing the organizational and legal forms of a number of foreign legal entities, namely European legal entities operating in the UK, in connection with the withdrawal of this country from the European Union (Brexit). The changes in British law applicable to legal entities caused by Brexit are analyzed, namely that “freedom of establishment” as a component of economic

* **Ovechkina Olha**, Postgraduate Student of Koretsky Institute of State and Law of the NAS of Ukraine

freedom, which is one of the conceptual foundations of EU law, will no longer apply to British companies operating in the states EU Member States and foreign companies of EU / EEA Member States operating in the United Kingdom.

Key words: *European company; European economic interest grouping; freedom of establishment; Company law; Trade and cooperation agreement between the European Union and the European Atomic Energy Community, of the one part, and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, of the other part; Brexit; European Union.*

Вступ. Із набуттям членства Великої Британії у Європейському Союзі (далі – ЄС), що відбулось у 1973 р., законодавство цієї держави зазнало певних змін. Зокрема, Закон про компанії 2006 р. (а також і попередній Закон про компанії 1985 р.), що регулював діяльність як національних, так і іноземних компаній, які здійснювали діяльність на території Великої Британії, встановлюючи єдині правила регулювання зазначених суб'єктів права, був доповнений положеннями, як того вимагали європейські директиви (зокрема, директиви щодо компаній – Company Law Directives, директиви щодо бухгалтерського обліку – Accounting Directives, директиви щодо прав акціонерів – Shareholder Rights Directive). Поряд із цим, з метою забезпечення безперешкодного функціонування Єдиного ринку, на території ЄС було запроваджено такі нові організаційно-правові форми юридичних осіб (так звані європейські юридичні особи), як європейська компанія (Societas Europaea, SE), європейське об'єднання за економічними інтересами (European Economic Interest Grouping, EEIG), європейський кооператив (Societas Cooperativa Europaea, SCE), діяльність яких має регулюватися не національним законодавством однієї з держав – членів ЄС, а правом ЄС, а отже, таке правове регулювання поширювалося і на територію Великої Британії.

Постановка проблеми дослідження. Однак у зв'язку із виходом Великої Британії з ЄС, умови якого містяться в Угоді про вихід Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії з Європейського Союзу та Європейської спільноти з атомної енергії 2020 р. (англ. Agreement on the Withdrawal of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland from the European Union and the European Atomic Energy Community, далі – Угода про вихід), законодавство, на підставі якого здійснюється правове регулювання діяльності іноземних компаній у Великій Британії, зазнало певних змін. Так, серед іншого, низка компаній повинна була враховувати, що з 01.01.2021 р. право ЄС більше не діятиме щодо Великої Британії, вона стане «третьою країною» для держав – членів ЄС, крім випадків, коли діятимуть особливі положення двосторонніх або багатосторонніх міжнародних торгових договорів, наприклад, Угоди про торгівлю та співробітництво між Європейським Союзом та Європейським співтовариством з атомної енергії, з однієї сторони, та Сполученим Королівством Великої Британії та Північної Ірландії, з іншої сторони, про яку мова буде далі. Це означає, що чотири європейські свободи (руху товарів, послуг, робочої сили та капіталу) надалі не діятимуть для компаній Великої Британії в тому обсязі, як це було за часів членства Великої Британії у ЄС.

Проблематика виходу Великої Британії зі складу ЄС досліджувалась у роботах таких українських науковців, як Є. Попко, Ж. Чевичалова, В. Яковлев, І. Яковюк та ін. Поряд із тим питанням впливу Brexit на правове регулювання статусу іноземних юридичних осіб, що діяли у Великій Британії, зокрема, європейських юридичних осіб, та британських компаній, які діяли на території

ЄС, у працях вітчизняних правників не приділено належної уваги, що й зумовлює звернення до зазначеної тематики.

Мета статті полягає у дослідженні зміни правового регулювання статусу юридичних осіб, насамперед європейських юридичних осіб, у зв'язку із виходом Великої Британії зі складу Європейського Союзу.

Виклад основного матеріалу. Велика Британія як держава – член ЄС упродовж усього часу свого членства користувалася «привілейованим» становищем. Як зазначає І. Яковюк, «Велика Британія увійшла до Європейського економічного співтовариства на особливих умовах, які вона послідовно відстоювала у подальшому, перебуваючи осторонь від більшості інтеграційних процесів. Так, у 1984 р. уряду М. Тетчер після чотирьох років переговорів з Брюсселем вдалося домогтися зменшення внесків країни до спільного європейського бюджету, а у 1989 р. відмовився підписати Хартію Європейського Співтовариства про основні соціальні права працівників. Увійшовши до складу ЄС, Велика Британія фактично продовжувала вікові традиції британської геополітики, перешкоджаючи політичній консолідації Європи»¹.

Крім того, Велика Британія відмовилась від запровадження спільної європейської валюти та участі у Шенгенській угоді. До цього слід додати, що вже через два роки після набуття членства в СЕС, а саме 05.06.1975 р., Велика Британія провела загальнонаціональний референдум щодо питання подальшої участі держави у цьому утворенні. У референдумі з цього питання, в якому взяло участь 64,5% виборців, на запитання «Чи має, на Вашу думку, Велика Британія залишатися в Європейському співтоваристві (Спільному ринку)?» 67,2% з них висловилося за підтримку ідеї щодо подальшого перебування Великої Британії у ЄС.

Однак 23.06.2016 р. на загальнонаціональному референдумі, в якому взяло участь 71,2% виборців, на запитання «Чи слід, на Вашу думку, Сполученому Королівству залишатися членом Європейського Союзу?» 51,9% виборців підтримали позицію щодо виходу Великої Британії зі складу ЄС.

Слід зазначити, що згідно зі ст. 50 Договору про Європейський Союз (із змінами і доповненням від 13.12.2007 р.) будь-яка держава-член може прийняти рішення про вихід зі складу Союзу відповідно до своїх конституційних вимог².

У світлі зазначених подій 24.01.2020 р. між ЄС і Великою Британією було підписано Угоду про вихід, яка набула чинності 01.02.2020 р. Статтею 126 Угоди про вихід визначено запровадження перехідного періоду, який мав тривати до 31.12.2020 р.³ Також положеннями Угоди про вихід передбачалася можливість продовження перехідного періоду на один або два роки за взаємною згодою сторін, рішення про який мало бути прийнято не пізніше 01.07.2020 р., що, своєю чергою, уможливило так званий м'який сценарій виходу Великої Британії з ЄС, однак строки дії перехідного періоду не було продовжено.

Надалі 24.12.2020 р. між ЄС і Великою Британією було досягнуто домовленості про умови майбутньої торговельної угоди – Угоди про торгівлю та співробітництво між Європейським Союзом та Європейським співтовариством з атомної енергії, з однієї сторони, та Сполученим Королівством Великої Британії та Північної Ірландії, з іншої сторони (англ. Trade and cooperation agreement between the European Union and the European Atomic Energy Community, of the one part, and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, of the other part⁴, далі – Угода про торгівлю та співробітництво), що має регламентувати економічні відносини між ЄС і Великою

Британією з 1 січня 2021 р. в умовах остаточного виходу Великої Британії з митного союзу та спільного ринку ЄС. Крім умов торгівлі, в Угоді про торгівлю та співробітництво досягнуто згоди щодо питання авіаційних стандартів і безпеки, доступу до баз даних, доступу до риболовних вод, постачання електроенергії та газу, ліцензування та регуляції лікарських засобів тощо.

Водночас набуття чинності Угоди про торгівлю та співробітництво означає, що вільне переміщення людей, товарів, послуг і капіталу, як це відбувалось за часів членства Великої Британії у ЄС, припиниться. З 01.01.2021 р. Велика Британія вийшла із єдиного ринку та митного союзу ЄС. ЄС і Велика Британія сформували два окремі ринки, два відмінних нормативно-правових простори. Це, своєю чергою, створило бар'єри для торгівлі товарами та послугами, а також для транскордонної діяльності юридичних осіб в обох напрямках.

30 грудня 2020 р. Угода про торгівлю та співробітництво була ратифікована британським парламентом. Для набуття чинності цієї угоди вона має бути ратифікована також Європейським Парламентом, що планується в лютому-березні 2021 р., тому її положення тимчасово застосовуватимуться до 28.02.2021 р., тобто впродовж часу, що необхідний для належної ратифікації.

Brexit зумовив певні зміни у Законі про компанії 2006 р. у зв'язку із тим, що британський уряд затвердив Положення про компанії, товариства з обмеженою відповідальністю та партнерства (англ. Delegated Regulation (EU) 2019/348 Companies, Limited Liability Partnerships and Partnerships (Amendment etc.))⁵, які вносять відповідні зміни до Закону про компанії 2006 р.

Також уряд Великої Британії у жовтні 2019 р. підготував Інструкцію, що охоплює законодавчі та практичні зміни британського законодавства про компанії у випадку, якщо не буде підписано спеціальної (торговельної) угоди між Великою Британією та ЄС (англ. Guidance covering legislative and practical changes to the UK's Company Law frame work as a result of Brexit in a No Deal scenario)⁶. Наразі вже відомо, що наприкінці 2020 р. між ЄС і Великою Британією досягнуто домовленості щодо майбутньої Угоди про торгівлю та співробітництво, про яку вже йшлося вище. Таким чином, ця Інструкція вже втратила чинність, проте слід зазначити про її важливість, адже впродовж перехідного періоду вона регулювала питання щодо законодавчих змін і вимог для низки юридичних осіб у зв'язку із Brexit та була актуальною, зокрема, для компаній, які зареєстровані у Великій Британії та мали центри діяльності у державах – членах ЄС; компаній держав – членів ЄС із зареєстрованими установами у Великій Британії; для британських компаній, що мали дочірні компанії, філії, установи в державах – членах ЄС. У Інструкції наголошувалося на необхідності виконання певних дій для таких компаній у зв'язку із Brexit.

Однак навіть із тимчасовим застосуванням Угоди про торгівлю та співробітництво з 01.01.2021 р. слід враховувати, що для деяких юридичних осіб, передусім європейських юридичних осіб, постає необхідність врахування законодавчих змін у зв'язку із Brexit. До цього слід додати, що з 01.01.2021 р. Велика Британія не є державою – учасницею Європейського економічного простору⁷ (далі – ЄЕП), що передбачає певні зміни в частині надання додаткової інформації до Британської реєстраційної палати для компаній з ЄЕП, що мають представництво у Великій Британії, зокрема і європейські компанії, що мають філії у Великій Британії.

Слід зазначити, що в більшості держав – членів ЄС при визначенні правового статусу іноземних юридичних осіб переважно застосовується дві колізійно-право-

ві теорії – теорія осілості та теорія інкорпорації. Так, у державах – членах ЄС «... по-різному визначається національність юридичної особи, в деяких державах – за місцем реєстрації компанії, в інших – за місцем ведення основної підприємницької діяльності...»⁸. Спроби уніфікувати норми, які б регулювали деякі колізійно-правові питання правового статусу юридичних осіб, що здійснювалися країнами Європи, не були успішними (зокрема, йдеться про Конвенцію про визнання правосуб'єктності іноземних товариств, асоціацій та установ 1956 р., Європейську конвенцію щодо заснування компаній 1966 р., Брюссельську конвенцію країн Європейського економічного співтовариства про взаємне визнання компаній 1968 р., які не набули чинності через недостатню кількість ратифікацій їх державами-учасниками).

У Великій Британії при вирішенні колізійних питань правового статусу юридичних осіб застосовуються критерії інкорпорації, що визначає належність юридичної особи до права держави, на території якої вона заснована або зареєстровані її статутні документи, тобто на основі акта щодо надання правоздатності юридичній особі. Натомість у більшості держав – членів ЄС застосовується критерій осілості, за якого компетентний правопорядок пов'язується із державою, де функціонує головний орган управління (наприклад, рада директорів, правління, інші виконавчі органи) юридичної особи.

Зазначені обставини та специфіка права ЄС, яке базується на свободі руху товарів, послуг, робочої сили та капіталу, зумовили свого часу необхідність виробити в рамках інтеграційного об'єднання нові механізми вирішення питань, що пов'язані із приватноправовим статусом юридичних осіб. Одним із таких рішень стала розробка уніфікованого правового регулювання статусу та діяльності юридичних осіб нового типу – «європейських» юридичних осіб. Так, з метою забезпечення безперешкодного функціонування Єдиного ринку на території ЄС створюються такі нові організаційно-правові форми юридичних осіб, як європейська компанія (*Societas Europaea*, SE), європейський кооператив (*Societas Cooperative Europaea*, SCE), європейське об'єднання за економічними інтересами (*European Economic Interest Grouping*, EEIG).

При цьому ідея створення нових форм юридичних осіб полягала у тому, що на відміну від компаній національного права діяльність таких нових форм мала б регулюватись безпосередньо правом ЄС. «Основною метою при розробці статусу нових видів юридичних осіб, що регулюється не національним законодавством однієї з держав – членів ЄС, а правом ЄС, було створення європейських комерційних організацій, здатних вільно розміщувати центри своєї підприємницької діяльності в рамках ЄС»⁹.

Врешті має наслідком неможливість реєстрації у Великій Британії європейських компаній та європейських об'єднань за економічними інтересами. Вже зареєстровані такі компанії до 01.01.2021 р. повинні були здійснити перереєстрацію у державі – члені ЄС. Ці положення визначені британськими актами – Регламентом Європейської публічної компанії з обмеженою відповідальністю (із поправками) (Вихід з ЄС) 2018 р. (*Regulations 2018/1298*) та Регламентом Європейського об'єднання за економічними інтересами (із поправками) (Вихід з ЄС) 2018 р.

Крім того, до закінчення перехідного періоду, тобто до 01.01.2021 р., європейські компанії мали пройти процес перетворення на британську відкриту публічну компанію з обмеженою відповідальністю (*public limited company*, PLC) або британські юридичні особи – UK *Societas*, в іншому разі європейські

компанії ліквідовуються, про що зазначено у Регламенті Європейської публічної компанії з обмеженою відповідальністю (із поправками) (Вихід з ЄС) 2018 р. Британські філії європейських компаній мають дотримуватись британського Регламенту про закордонні компанії (Overseas Company Regulations 2009), зокрема і європейські компанії, що були засновані в державах – членах ЄС.

Таким чином, європейська компанія, яка прирівнюється до національних акціонерних товариств тієї держави – члена ЄС, в якій виконані реєстраційні дії щодо створення компанії (ст.3 Регламенту Ради ЄС 2157/2001 про статут європейської компанії), для подальшої своєї діяльності на території Великої Британії має бути легалізована у «новому» британському правовому полі шляхом перетворення на британське товариство – UK Societas або PLC.

Європейським компаніям, що мають філії у Великій Британії, необхідно було пройти до 01.01.2021 р. реєстрацію таких філій у Британській реєстраційній палаті згідно з вимогами Регламенту про закордонні компанії 2009 р.

Крім того, до 01.01.2021 р. європейські об'єднання за економічними інтересами, які зареєстровані у Великій Британії, мали бути перетворені на британські об'єднання за економічними інтересами (United Kingdom economic interest grouping, UKEIG). Нові корпоративні організації зберезуть деякі особливості SE та EEIG, але у таких компаній не буде можливості переміщення власного офісу за межі Великої Британії, тому що держава не буде частиною ЄЄП, про що зазначено у Регламенті Європейської публічної компанії з обмеженою відповідальністю 2018 р. та Регламенті Європейського об'єднання за економічними інтересами 2018 р.

Транскордонне злиття компаній, у яких беруть участь британські компанії, відповідно до Регламенту про компанії (транскордонне злиття) 2007 р. (англ. The Companies (Cross-Border Mergers) Regulations 2007) (SI 2007/2974, із змінами та доповненням), що прийнята на підставі Директиви ЄС 2005/56/ЄС, мала бути завершеною (зареєстрованою в Британській реєстраційній палаті) до 01.01.2021 р. Директива ЄС 2005/56/ЄС регламентує транскордонне злиття британських компаній з обмеженою відповідальністю та компаній, правовий статус яких регулюється законодавством іншої держави ЄЄП. Зокрема, цим актом визначено, що «злиття» компаній можливе шляхом поглинання, створення нової компанії або поглинання дочірньої компанії.

Висновки. Таким чином, «свобода заснування» як складова економічної свободи – однієї із концептуальних засад права ЄС, що передбачає виключення всіх обмежень, які існують у національних законодавствах стосовно заснування іноземними суб'єктами компаній або перенесення в її юрисдикцію існуючих іноземних компаній, а також заснування ними в цій країні власних представництв, філій та дочірніх організацій¹⁰, більше не діятиме для британських компаній, які здійснюють діяльність на території держав – членів ЄС, та іноземних компаній держав – членів ЄС / ЄЄП, що здійснюють діяльність на території Великої Британії. Внаслідок цього, такі обставини можуть призвести до зростання кількості випадків втрати іноземними юридичними особами їх легітимного правового статусу у Великій Британії, втрати акціонерами британських компаній своїх прав, якщо компанія здійснює діяльність у державі, де застосовується критерій осілості, а також збільшення судових спорів між суб'єктами правовідносин із іноземним елементом.

Враховуючи те, що в законодавствах сучасних держав немає єдиного підходу щодо колізійного регулювання визначення особистого закону юридичної

особи, Brexit з новою силою актуалізує питання «протистояння» двох найбільш поширених колізійно-правових теорій визначення правового статусу юридичних осіб – інкорпорації та осілості. Адже в ЄС у багатьох державах застосовується критерій реального місцезнаходження, що зумовлює, серед іншого, проблему невизнання юридичних осіб, які мають заснування в державі, де використовується критерій інкорпорації (до яких належить і Велика Британія), одночасно із місцезнаходженням органів правління такої юридичної особи в державі, де застосовується критерій осілості (наприклад, такі держави, як Німеччина, Франція, Австрія, Бельгія, Люксембург, Греція, Іспанія, Португалія, Латвія, Литва, Естонія, Польща, Румунія, Угорщина та ін.). Тому для зменшення вірогідності можливого невизнання британських компаній, за умови місцезнаходження органів правління такої юридичної особи в державі, де застосовується критерій осілості, доречно пройти процедуру реінкорпорації за фактичним місцем знаходження такої компанії (тобто здійснити процедуру реєстрації юридичної особи відповідно до вимог законодавства «приймаючої» держави).

Поряд із цим зменшення ризиків настання зазначених негативних наслідків у зв'язку із Brexit щодо транскордонної діяльності юридичних осіб було б можливим шляхом укладання міждержавних дво- та багатосторонніх договорів, які містили б уніфіковані норми стосовно колізійно-правового регулювання статусу юридичних осіб.

1. Яковюк В.І. Brexit: причини і наслідки британського референдуму. *Європейська інтеграція в контексті сучасної геополітики*: зб. наук. статей за матеріалами наук. конференції (Харків, 24.05.2016). Харків, 2016. С.25–29. 2. Договор о Европейском Союзе: Международный договор от 07.02.1992. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_029#Text (дата звернення: 24.12.2020). 3. Agreement on the withdrawal of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland from the European Union and the European Atomic Energy Community. URL: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/862064/TS3202_2.pdf 4. Trade and cooperation agreement between the European Union and the European Atomic Energy Community, of the one part, and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, of the other part. URL: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.L_.2020.444.01.0014.01.eng 5. Delegated Regulation (EU) 2019/348 Companies, Limited Liability Partnerships and Partnerships (Amendment etc.). URL: <https://www.legislation.gov.uk/uksi/2019/348/contents/made> 6. Guidance covering legislative and practical changes to the UK's Company Law framework as a result of Brexit in a No Deal scenario. URL: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/916656/eu-exit-company-law-guidance.pdf (дата звернення: 24.12.2020). 7. Eurostat Statistics explained. Glossary European Economic Area. URL: [https://ec.europa.eu/eurostat/statisticsexplained/index.php/Glossary:European_Economic_Area_\(EEA\)](https://ec.europa.eu/eurostat/statisticsexplained/index.php/Glossary:European_Economic_Area_(EEA)) (дата звернення: 24.12.2020). 8. Корпоративне право Європейського Союзу: підручник / за заг. ред. В.І.Муравйова. Київ: Юрінком, 2001. 346 с. 9. Європейське право: право Європейського Союзу: підручник: у 3 кн. Кн.2 / за заг. ред. В.І.Муравйова. Київ: ІнЮре, 2015. 324 с. 10. Thomale and Weller. Freedom of establishment Persons (European Union) and private international law. In: *Encyclopedia of Private International Law*. Basedow, Rühl, Ferrari and Asensio (eds.). Cheltenham, Northampton: Edward Elgar, 2017. Vol. 1. p. 807.

References

1. Yakoviuk V.I. Brexit: prychyny i naclidky brytanskoho referendumu. *Yevropeiska intehtratsiia v konteksti suchasnoi heopolityky*: zbirnyk nauk. statei za materialamy nauk. konferentsii (Kharkiv, 24.05.2016). Kharkiv, 2016. S. 25–29. [ukr]. 2. Dohovor o Yevropeiskom

Soiuzu: Mezhdunarodnyi dohovor ot 07.02.1992. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_029#Text (data obrashcheniya: 24.12.2020). [rus]. 3. Agreement on the withdrawal of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland from the European Union and the European Atomic Energy Community. URL: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/862064/TS3202_2.pdf (data zvernennia: 24.12.2020). 4. Guidance covering legislative and practical changes to the UK's Company Law framework as a result of Brexit in a No Deal scenario. URL: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/916656/eu-exit-company-law-guidance.pdf (data zvernennia: 22.12.2020). 5. Delegated Regulation (EU) 2019/348 Companies, Limited Liability Partnerships and Partnerships (Amendment etc.). URL: <https://www.legislation.gov.uk/uksi/2019/348/contents/made> 6. Guidance covering legislative and practical changes to the UK's Company Law framework as a result of Brexit in a No Deal scenario. URL: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/916656/eu-exit-company-law-guidance.pdf (data zvernennia: 24.12.2020). 7. Eurostat Statistics explained. Glossary European Economic Area. URL: [https://ec.europa.eu/eurostat/statisticsexplained/index.php/Glossary:European_Economic_Area_\(EEA\)](https://ec.europa.eu/eurostat/statisticsexplained/index.php/Glossary:European_Economic_Area_(EEA)) (data zvernennia: 24.12.2020). 8. Korporativne pravo Yevropeiskoho Soiuzu: Pidruchnyk / za zah. red. V.I. Muraviova. Kyiv: Yurinkom, 2001. 346 s. [ukr]. 9. Yevropeiske pravo: Pravo Yevropeiskoho Soiuzu: pidruchnyk: u 3 kn. Kn. 2 / za zah. red. V.I. Muraviova. Kyiv: In Yure, 2015, 324 s. [ukr]. 10. Thomale and Weller. Freedom of establishment Persons (European Union) and private international law. In: *Encyclopedia of Private International Law*. Basedow, Rühl, Ferrari and Asensio (eds.). Cheltenham, Northampton: Edward Elgar, 2017. Vol. 1. p. 807.

Ovechkina Olha. Features of transformation of legal entities in the conditions of Brexit

In connection with the decision to withdraw the UK from the EU a number of companies will need to take into account that from 1 January 2021 EU law will no longer apply to the United Kingdom and will become a "third country" for EU Member States, unless the provisions of bilateral agreements or multilateral trade agreements. This means that the four European freedoms (movement of goods, services, labor and capital) will no longer apply to UK companies to the same extent as they did during the UK's EU membership.

The purpose of the article is to study, first of all, the peculiarities of the influence of Great Britain's withdrawal from the European Union on the legal regulation of the status of European legal entities.

Brexit results in the inability to register European companies and European economic interest groups in the UK. Such companies already registered before 01.01.2021 have the opportunity to move their place of registration to an EU Member State. These provisions are defined in Regulations 2018 (2018/1298) and Regulations 2018 (2018/1299). British companies with branches in EU Member States will now be subject to the rules applicable to third-country companies, which provide additional information on their activities.

In the EU, many countries apply the criterion of actual location, which causes, among other things, the problem of non-recognition of legal entities established in the country where the criterion of incorporation is used (including the United Kingdom), at the same time as the governing bodies of such legal entities the state where the settlement criterion is applied.

Therefore, to reduce the likelihood of possible non-recognition of British companies, given the location of the board of such a legal entity in the state where the residency criterion applies, it seems appropriate to consider reincarnation at the actual location of such a company. Reducing the risks of these negative consequences in connection with Brexit on cross-border activities of legal entities is possible by concluding interstate bilateral and multilateral agreements that would contain unified rules on conflict of law regulation of the status of legal entities.

Key words: European company; European economic interest grouping; freedom of establishment; Company law; Trade and cooperation agreement between the European Union and the European Atomic Energy Community, of the one part, and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, of the other part; Brexit; European Union.